

NEWSLETTER

januar 2023.

STIPENDISTA MJESECA

Kerim Sirovica

Fondacija Hastor može se pohvaliti marljivim, ambicioznim i uspješnim stipendistima koji ostvaruju zapažene rezultate na polju obrazovanja i nauke. Tim Fondacije čine mlađi volonteri koji doprinose njenom radu unapređujući ga svojim znanjem i vještinama. Upravo takve vrijednosti i predanost volonterskom angažmanu u okviru Fondacije Hastor iz mjeseca u mjesec stipendistima donose titulu Stipendiste mjeseca. U nastavku čitajte o **Kerimu Sirovici**, stipendisti koji je tu titulu odnio ovaj mjesec.

Kako vam je već dobro poznato, svaki mjesec u okviru rubrike „Stipendista mjeseca“ donosimo motivirajuće priče o našim stipendistima koji su se posebno istaknuli volonterskim angažmanom u okviru Fondacije Hastor, ali nerijetko i van nje.

Ovaj mjesec to je priča Kerima Sirovice koji je još od malih nogu gajio ljubav prema jezicima te uočio talent za učenje istih.

Još u srednjoj školi znao sam da će učenje jezika biti moj životni poziv, a bavljenje njima moja buduća profesija, stoga sam u Gimnaziji „Edhem Mulabdić“ u Maglaju odabrao upravo jezički smjer. S obzirom na to da sam osjećao da sam nadaren za učenje novih jezika, a posebnu ljubav gajio sam prema engleskom i njemačkom jeziku, svoje akademsko obrazovanje nastavio sam na Odsjeku za njemački jezik i književnost na Filozofском fakultetu Univerziteta u Zenici. Cilj mi je da usavršim svoje znanje ovog jezika te da postanem sudski tumač za njemački jezik.

Kerim, između ostalog, naglašava i to koliko mu je važna redovna fizička aktivnost i koliko to zapravo utječe na njegovo mentalno zdravlje!

U slobodno vrijeme volim da se bavim sportom. Od malih nogu treniram nogomet, to je moj način opuštanja. Mislim da je svaka fizička aktivnost dobra za naše fizičko i psihičko zdravlje jer na taj način izbacujemo svu svoju negativnu energiju.

Prijatelji imaju veoma važnu ulogu u životu svih nas. U lijepim i manje lijepim trenucima dobro je znati da imate njihovu podršku. Mnogi stipendisti Fondacije Hastor takvu podršku osjećaju upravo u okvirima Fondacije te svojim angažmanom nastoje poboljšati njen rad i proširiti dijapazon njenog djelovanja.

Kerim je jedan od onih koji svoja prva iskustva prevodenja tekstova stiču upravo u prevodilačkom timu Fondacije Hastor čineći da tekstovi o uspjesima i brojnim postignućima naših stipendista budu dostupni i na njemačkom jeziku. Istaže kako mu volonterski angažman u okviru prevodilačkog tima u mnogome znači s obzirom na to da ima priliku primjenjivati svoje znanje i sticati iskustvo prevodenja još dok je student te smatra da će mu to u velikoj mjeri koristiti u budućnosti.

Prije nego što sam postao stipendista Fondacije Hastor, od prijatelja sam saznao nešto više o radu i ciljevima ove plemenite organizacije. Uvidio sam da je to okruženje u kojem mogu i želim napredovati i raditi na kvalitetnijoj izgradnji svoje ličnosti. Nakon što sam postao stipendista, vrlo brzo sam se uklopio u sve aktivnosti. Svaki minut volontiranja u prevodilačkom timu iskoristim na najbolji mogući način i mogu reći da sam prilikom prevodenja biltena i mnogih drugih tekstova naučio dosta novih stvari. Baš zbog toga nastojim svoje slobodno vrijeme iskorištavati radeći na prevodu tekstova. Na taj način napredujem sam, a osjećam da svojim volonterskim angažmanom utječem na napredak i same Fondacije, što me posebno raduje i ispunjava.

Svi mi volimo maštati o budućnosti, ali je još ljepše raditi na tome da naši snovi postanu stvarnost. Jedan od koraka koji Kerima vode ka ostvarenju njegovih snova upravo su njegove volonterske aktivnosti u prevodilačkom timu, a njegov cilj, osim toga što želi postati sudski tumač za njemački jezik, je i profesorska strana katedre.

Za kraj Kerim ima poruku za sve ostale stipendiste Fondacije Hastor:

Mladim stipendistima bih poručio da koriste volonterske sate maksimalno, jer najveću korist od volontiranja imamo mi volonteri. Ja sam stipendista Fondacije Hastor već devetu godinu zaredom i s ponosom mogu reći da sam mnogo stvari naučio tokom volontiranja, a posebno u posljednje dvije godine, koliko sam član prevodilačkog tima.

Našem Kerimu želimo puno sreće na njegovom putu ostvarenja snova uz poruku da će Fondacija Hastor uz njega, kao i uz sve ostale stipendiste, uvijek stajati kao snažna podrška da ostvare svoje ciljeve i žive svoje snove.

RAM - RUBRIKA AKTIVNIH MLADIH

Anela Mušanović

Rubrika aktivnih mladih prostor je u okviru kojeg svaki mjesec predstavljamo najvrednije stipendiste naše Fondacije. To su oni koji iz dana u dan nastoje svoje vrijeme i energiju uložiti u više ciljeve te na taj način poboljšati sebe, ali i svoje društvo. RAM (radna memorija) je dio računara bez kojeg se njegov rad ne može ni zamisliti. Na isti način su i naši stipendisti, koji, pored volonterskog aktivizma u sklopu Fondacije, izuzetno marljivo rade i u svojim lokalnim zajednicama, dio bez kojeg naš rad zasigurno ne bi bio isti. RAM je rubrika posvećena onima koji svakodnevno aktivno rade na tome da poboljšaju svoje društvo i unaprijede sebe, stoga nam je zadovoljstvo svakog mjeseca govoriti o nekome od njih, a ovoga puta ta čast pripala je **Aneli Mušanović**.

Anela Mušanović dolazi iz Sarajeva i djevojka je koja, kada je riječ o razvoju i ličnom napretku, ne poznaje granice. Iako ju je život na razne načine sputavao, ona je iz svakog iskušenja izlazila jača i pozitivnija. S godinu dana života oboljela je od dijabetesa s kojim živi i dan-danas, no to ju nije spriječilo da napreduje i postiže izvanredne rezultate. U međuvremenu je postala i dio porodice Fondacije Hastor. Trenutno je završna godina Veterinarskog fakulteta u Sarajevu i, kako kaže, njen dječiji san je ostvaren.

Njen sljedeći cilj nakon završenog fakulteta je posao u oblasti veterinarske inspekcije. Veliki je perfekcionista, a u slobodno vrijeme voli čitati knjige, naročito iz oblasti psihologije te u datom momentu bilježi i svoje misli.

Anela svoj volonterski put započinje kroz volontiranje u Fondaciji Hastor, a onda svoje slobodno vrijeme i ljubav prema životnjama i volontiranju uklapa u jednu perfektnu cjelinu koja sada ispunjava njen život. Na trećoj godini fakulteta počela je volontirati u veterinarskoj stanici kako bi uporedio sa studiranjem sticala i znanje u praksi. Mjesečno ima oko 40 volonterskih sati, a uz Fondaciju i volontiranje s mlađim stipendistima u ulozi mentora to zna biti i mnogo veći broj.

Kao student završne godine na fakultetu i uskoro sa zvanjem doktora veterinarske medicine mogu ponosno reći da je Fondacija Hastor zaslužna za ovoliki moj rad, trud, odricanje, sticanje znanja i otkrivanje novih strana sebe za koje nisam ni znala da postoje.

Anela svoje volontiranje i Fondaciju Hastor naprosto živi. Volontiranje s djecom i sticanje novih radnih navika njena su svakodnevница. Motivacija da pred svako volontiranje s djecom pripremi kvalitetan sadržaj i što bolje iskoristi vrijeme jeste upravo ono čemu nas uče u Fondaciji Hastor, a to je da mlađi stipendisti s kojima volontiramo postaju upravo ono što im mi prezentiramo i ono što u nama vide. Te riječi je, ističe, inspirišu da bude odgovorna i posvećena svakom djetetu ponaosob. Anela se, kako kaže, trudi da mlađi stipendisti svaku temu pamte na osnovu nečeg specifičnog. Trudi se ostvariti dobru interakciju s učenicima u svojoj volonterskoj grupi te, prije svega, biti im prijatelj, a tek onda mentor. Upravo ono što nas Fondacija Hastor svaki mjesec uči, iznova i iznova.

Naše porodice, svaka za sebe, zasnovane su uglavnom na različitim postulatima, a Fondacija Hastor je za svakoga od nas zasnovana na istim – nesobičnom pomaganju, empatiji i dobrim primjerima. Tu učimo ponovno da hodamo, da pričamo i da širimo krila samo onda kada smo u potpunosti spremni da letimo. Tu nas je puno, a opet smo jedno.

Anela je ponosnajer je u međuvremenu stekla dobru komunikaciju i s roditeljima djece iz svoje mentorske grupe, ali i njihovo povjerenje te je tako još jednom opravdala ugled i ulogu mentora.

Fondacija Hastor me naučila komunikaciji s mlađim ljudima, njihovim roditeljima i podjednakom poštovanju svih njih. Naučila me i još jednu bitnu životnu lekciju – da je svaka zamisao bolja kao ostvaren cilj, a ne samo kao puka želja koje čezne za boljim danima. Bolji dani su bili već jučer, sjetit ću se ovoga i sutra pa sve tako ukrug.

Anela svakim novim danom opravdava ulogu stipendiste Fondacije Hastor i, kako smo već spomenuli, istu živi. Ona smatra da našu Fondaciju prezentujemo predstavljajući sebe na najbolji mogući način na ulici, dok šetamo, dok čuvamo okolinu, dok pomažemo drugima, dok se tuđem uspjehu radujemo kao svom, dok svakodnevno postajemo bolje verzije sebe i takmičimo se s onim sobom od jučer.

Anelina poruka svima nama glasi:

Moja poruka drugim stipendistima bila bi da naučite kontrolisati svoj um, zaista je on izvor svega što nam se dešava u životu. Ja sam bolest shvatila kao drugu priliku, svaki novi dan mi je rizičan, ali ja želim da živim.

Prije nego što izgovorite bilo šta dok komunicirate s nekim, sjetite se da taj neko možda vodi bitku sa sobom. Lijepa riječ je mnoge spasila, budite dobri ljudi prije nego što postanete dobri poslodavci. Ponašajte se prema drugima onako kako bi vama odgovaralo da se neko ponaša prema vama, trudite se, ulažite u stvari za koje želite da rastu, postavite sebi realne ciljeve i vodite se njima. Želje se nekada ne ostvare pa ostanu želje, cilj je mnogo realniji, napišite sebi listu ciljeva, a ne želja. I na kraju, iz rubrike citata kojima se i sama vodim, ostalim stipendistima poručujem:

„Zbog svega što možeš da učiniš, zbog riječi, pogleda, misli, i zato: pamet u glavu!“

Meša Selimović, Tvrđava

ALUMNI MJESECA

Đenan Macić

Nakon okončanja školovanja stipendisti Fondacije Hastor ostaju vezani za Fondaciju kao korijen za svoje drvo. Takvo korijenje teško je pokidati zbog veze koja umije biti izuzetno čvrsta, neraskidiva i puna povezanosti, koja je ispunjena pozitivnim emocijama i predivnim sjećanjima na period školovanja koji je ostao iza njih. Tako bivši stipendisti Fondacije Hastor njeguju povezanost s Fondacijom koja je nerijetko bila njihov glavni oslonac i podrška u životu. Vrijeme prolazi i ljudi se suočavaju s raznim promjenama i mnoga sjećanja blijede kada se zamijene novim i interesantnijim događajima. Samojedno u životu svakog stipendiste, ma u kojem životnom dobu bio, ostaje isto – privrženost Fondaciji Hastor. Ovog mjeseca donosimo vam priču bivšeg stipendiste **Đenanom Maciću**.

Đenan Macić je rođen u martu 1987. godine u, kako on kaže, najljepšem gradu na svijetu – Mostaru. Završio je Srednju građevinsku školu u Mostaru na Smjeru za arhitektonskog tehničara. Biti prva generacija navedenog smjera u gradu koji je razoren ratom značilo je sanjati o ponovnom radjanju svega uništenog. Đenan je skrojio ideju o rekonstrukciji mnogih objekata tada razorenog Mostara.

Nažalost, u to doba arhitektura se mogla studirati samo u Sarajevu te Đenanovo usmjerjenje moralo se promijeniti zarad ostajanja u rodnom gradu. Odlučio se za studij ekonomije na Ekonomskom fakultetu u Mostaru.

Kada je Đenan napunio 18 godina, njegov otac je otisao u prijevremenu penziju i pokušao započeti privatni biznis koji nije urodio plodom.

Ovaj moment bio je ključan za Đenanovo odrastanje, sazrijevanje i suočavanje s realnošću u kojoj moraš sam sebi osigurati sve ono što su ti nekada osiguravali roditelji. Prvi korak u ovome bilo je apliciranje za razne stipendije. Fondacija Hastor je tada jedina prepoznala njegov talent i želju za napretkom i nastavila ga podržavati godinama kasnije. Najbolji dokaz tome je čirjenica da su na odbrani diplomskog rada Đenanovi gosti bili predstavnici Fondacije Hastor na čelu s učiteljem Ramom. Tokom četiri godine studija bio je stipendista i volonter Fondacije Hastor. Govoreći o lekcijama koje je naučio tokom volontiranja u Fondaciji, naš alumnista izdvaja sljedeće:

Kroz četverogodišnje volontiranje u Fondaciji Hastor upoznao sam veliki broj prijatelja i naučio šta znači izvršavanje obaveza i poštivanje dogovorenih termina. Koristi svega stečenog osjetim i danas, godinama kasnije. Ono što je po meni najbitnija karakteristika cijele priče Fondacije Hastor jeste to da ona utječe na način našeg razmišljanja, utječe na profil ličnosti čovjeka i podstiče ga da se uvijek bori i da napreduje. Pitate se kako? Kroz vremena u kojima čovjek vodi borbu za opstanak, on upoznaje i susreće razne profile ličnosti, pokušava da definiše svoj životni put, razumije svačiju borbu i sutra, kad odrasta u neovisnu osobu, pokušava da pomaže nekim novim generacijama koje prolaze njegovim nekadašnjim putevima. Mnogo je prilika kada čovjek ima više opcija u životu, a bit svega je izabrati pravi put i ne pogriješiti.

Kako bi slikovito prikazao ulogu Fondacije Hastor u svom životu, Đenan periodice u svom sazrijevanju i životu poredi sa spratovima zgrade. Počeci studija mnogim studentima predstavljaju podzemlje pa ih fondacije poput naše uspinju ka prizemlju s kojeg će se svojim uspjesima penjati dalje. Želja našeg alumniste je da dođe na najviši sprat, a to znači mogućnost stipendiranja nekog drugog i početak izgradnje kuće uspjeha jedne mlade osobe. Fondaciju Hastor vidi kao nekoga ko ga je naučio da prepozna kvalitet koji zaslužuje biti prepoznat.

Đenan danas radi u banci, baš kao i njegova supruga s kojom ima dvije djevojčice. Žive u Sarajevu. Kaže da mu njegov voljeni Mostar nije uspio pružiti mogućnost napredovanja u poslu, ali mu to oprاشta.

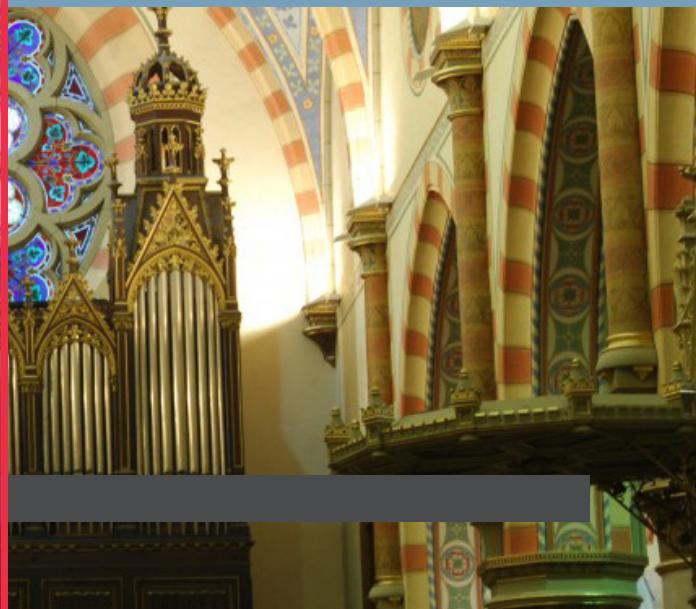
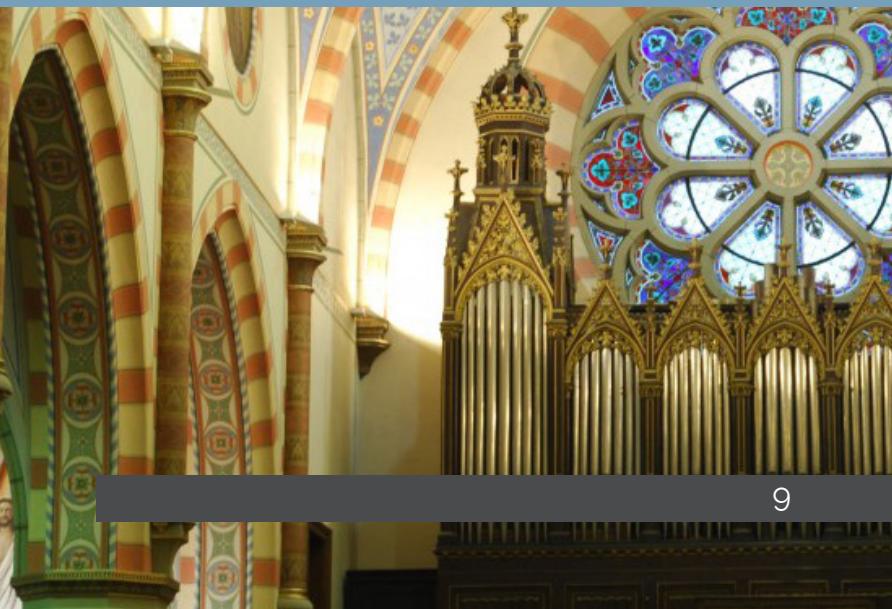
Stipendija Fondacije Hastor je od velike pomoći porodicama čija djeca žele da se školuju i postanu vrijedni članovi društva. Stipendisti uče o ljepoti dijeljenja kako bi sutra dio novca mogli odvajati na stipendiju jednog djeteta kojeg čeka sigurna i sretna budućnost. Njihova želja za stipendiranjem nekoga pravi je znak uspješnog prenošenja misije Fondacije Hastor.

KULTURNA BAŠTINA

U srcu Sarajeva arhitektonski podvig Josipa Vančaša – Katedrala Srca Isusova

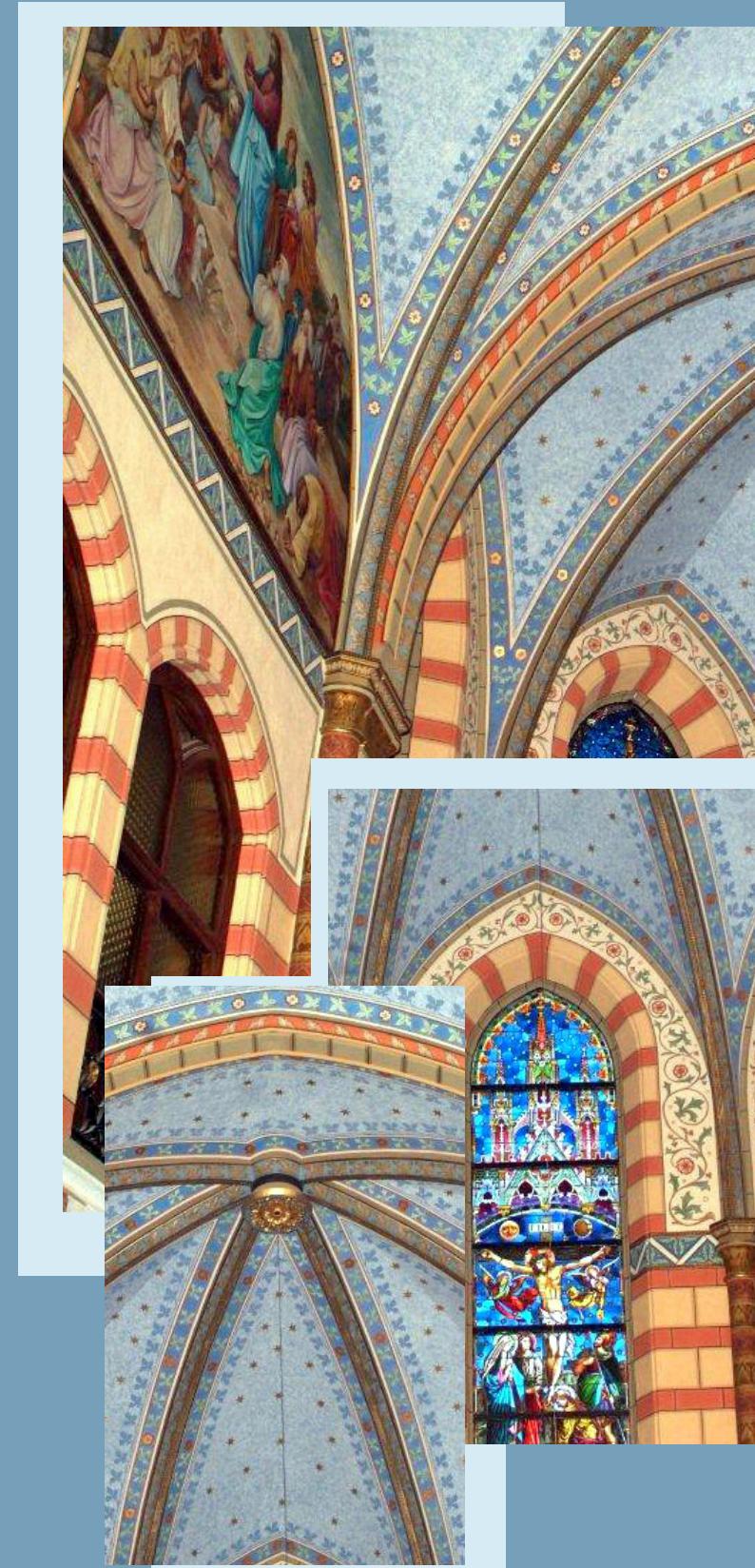
Vladavina Austro-Ugarske na prostoru Bosne i Hercegovine, iako je trajala tek četiri decenije, ostavila je velikog traga na njenu kulturnu baštinu. Uporedo s promjenom vlasti u to vrijeme historicizam i eklekticizam ostvaruju punu nadmoć u cijeloj zemlji, a posebno u Sarajevu. Arhitekti obrazovani na stranim akademijama grade u stilovima po želji investitora. Svakako najznačajniji među arhitektima toga vremena bio je Josip Vančaš koji je živio u periodu od 1859. do 1932. godine, a unutar Bosne i Hercegovine projektirao je preko 200 objekata. Na osnovu toga što preko dvije stotine objekata nosi njegov potpis, Josip Vančaš se svrstao u neke od najznačajnijih arhitekata po stvaralačkom rasponu, svakako uz Karla Paržika koji je također dao doprinos urbanističkom razvoju kako Sarajeva tako i Bosne i Hercegovine.

Izrazito veliki doprinos arhitekte Josipa Vančaša za urbanističku sliku Sarajeva svakako je Prvostolna crkva Srca Isusova, koja predstavlja jedno od najreprezentativnijih zdanja podignutih u Bosni i Hercegovini za vrijeme austrougarske uprave. Prvostolna crkva je građena u periodu od 1884. do 1889. godine. Po Vančaševim nacrtima izrađeni su vitraji, kamera plastika na oltarima i propovjedaonici te cjelokupan drveni mobilijar. Za svoju prvu i najznačajniju narudžbu Vančaš je dao projekt u duhu rane gotike koja je, kako je i sam rekao, bila odgovarajuća katedralnom zdanju prema višim intencijama jer je do kraja 19. stoljeća za katoličke crkve postala predestiranom stilskom formom.

Prvostolna crkva je klasičan primjer uticaja historicizma na Vančašev projektiranje, što se vidi kroz različite arhitektonске predloške poput oblikovanja pročelja, odnosno timpana i zvonika. Za izgled Katedrale posebno su značajni i vitraji koji su smješteni duž zidova bočnih brodova, po dva u svakom traveju te duž apside kod koje se na svakoj njenoj strani nalazi po jedan, a izrađeni su prema Vančaševim nacrtima. Važno je naglasiti da je naručilac izgradnje Katedrale bio Josip Štadler, vrhbosanski nadbiskup te da se u samoj Katedrali nalazi grob i portret nadbiskupa Štadlera. Prema urbanističkom planu tadašnje austrougarske vlasti, Štrosmajerova ulica odnosno prostor između Katedrale i hotela „Central“ je zamišljen kao urbanistički nukleus grada Sarajeva.

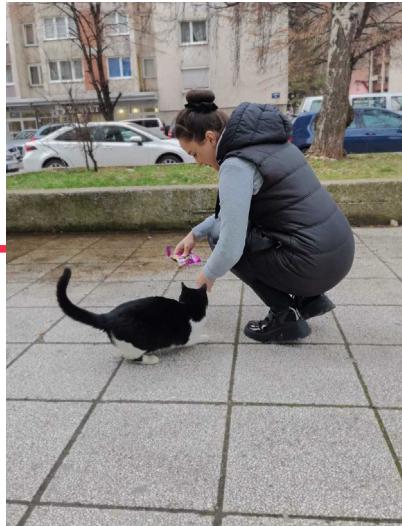
Jedna od zanimljivosti koje se vežu za ovo arhitektonsko zdanje jeste njegova povezanost s grbom Kantona Sarajevo. Na grbu Kantona Sarajevo nalazi se detalj s bijele rozete iznad vrata Katedrale koji je kombiniran sa zvečicom ulaznih vrata Svrzine kuće. Zvjezdice na grbu simboliziraju općine Kantona Sarajevo. Na ovaj način pokazano je da Sarajevo predstavlja simbol susreta i sinteze velikih civilizacija istoka i zapada.

OBJEKTIV

Berun Agić – volontirao u Centru za obrazovanje i druženje mladih Jajce

Ajla Arnaut – nahranila napuštene životinje

Emina Nukić – volontirala u Gradskoj biblioteci Živinice

Amar Imamović – očistio ulicu od snijega i leda

Lejla H.Muhamedović – očistila dvorište i složila drva starijoj komšinici

POETSKI KUTAK

Subotnje misli

Što miluju vjetrovi
Po leđima vode,
Kud vile zorama
Bose hode.
Miluje njihova
Prebijela lica,
Perjima sjevernih
Ranjenih ptica.

Miluje grane,
Pomrzla tijela,
Grmlja sa istočnih
Planinskih vrela.
Miluje pupoljak
Pronikli, rani,
I zore što mrjet će
Da svanu novi dani.

Sevleta Halilović

FONDACIJA
HASTOR

Kontaktirajte nas!
Bulevar Meše Selimovića 16,
Sarajevo
033 774 789
033 774 823
fondacija@hastor.ba

Redakcija
Džana Vrabac
Emra Kulo
Hana Kolasević
Nedžma Latić
Amina Abaspahić
Adelisa Begić
Almina Sabanović

Grafički dizajn
Edna Porča

Naslovница
Aida Mujčin,
"Zimska čarolija"